

6000 mk. za każde 10 km. i od każdej sztuki ponad 50 do 100 kg.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 433).

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

578.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 lipca 1923 roku

o podwyższeniu taryfy osobowej na normalnotorowej kolei dojazdowej Warszawa Gdańska—Młociny.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty za przewóz osób na normalnotorowej kolei dojazdowej Warszawa Gdańska—Młociny, wyszczególnione w § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 537), zmienia się na:

Od i do	Do i od	B i l e t y			
		Jednorozowe	Powrotne	Miesięczne	Sezonowe (trzymiesięczne)
S t a c j i		M a r e k			
Warszawa-Gdańska	Bielany	4000	8000	—	—
Warszawa-Gdańska	Młociny	5000	10000	150000	400000
Bielany	Młociny	2000	—	—	—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

579.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 lipca 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736) i z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 lipca 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 73, poz. 575) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Postanowieniach taryfowych”:

Punkt 14 nie ulega zmianie, zachowując dotychczasowe brzmienie.

W punk. 17 wstawia się na początku lit. „A”. W końcu pierwszego ustępu po słowach: „ładowność podstawionego wagonu” dodaje się słowa: „według odpowiedniej klasy wagonowej b)”. Pozatem z wykazu towarów skreśla się pozycję b) „buraki cukrowe i pastewne”, pozycję n) „Wytłoki buraczane i ziemniaczane” oraz pozycję p) „ziemniaki świeże”. W zależności od tego skreśla się odnośne uwagi przy grupach 3, 4, 17 i 18. Pozatem w poz. e) po słowie: „gips” dodaje się słowa: „dolomit i magnezyt palony”, a w poz. m) dodaje się słowa: „miął węglowy”.

Do tegoż punktu 17 dodaje się nowy ustęp „B” treści następującej:

„B. Przewoźne za przesyłki niżej wyszczególnionych towarów lekkich, a małowartościowych, oblicza się przy przesyłkach wagonowych według odpowiedniej klasy wagonowej b) za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej za 5000 kg.:

- siano i słoma (z gr. 5);
- drzewo opałowe miękkie, a więc oprócz dębowego, grabowego, bukowego i klonowego (z gr. 42);
- wyroby koszykarskie i inne wyroby plecione z wikliny, łubu, łyka, trzciny i sitowia (z gr. 43);
- kora drzewna garbarska (z gr. 72);
- len i konopie niemiędlone (słoma lniana i konopna) (z gr. 84)”.

W punk. 74 w wierszu ostatnim słowa: „za całkowitą ładowność wagonu, użytego do przewozu” zmienia się na: „za 5000 kg.”

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i zajęcie torów” wysokość opłat, ustalona z dniem 15 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 248), zmienia się w sposób następujący:

„w ust. I: za pierwszą dobę . . .	24.000 mk.
„ drugą „ . . .	36.000 „
„ każdą następną dobę	48.000 „
w ust. II: za pierwszą dobę . . .	36.000 „
„ drugą „ . . .	48.000 „
„ każdą następną dobę	72.000 „

W punk. 11 „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat, ustalona z dniem 15 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 248) zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów 240 mk. najmniej od wagonu:

- a) o ładowności poniżej 5.000 kg. 12.000 mk.
- b) o ładowności 5.000 i więcej kg. 24.000 mk.”

B. W części III „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

Uwagę d) do gr. 5 „Siano, słoma i t. d.” uzupełnia się zdaniem: „Przy przesyłkach wagonowych siana i słomy przewoźne oblicza się według rubryki b) klasy V za wagę rzeczywistą, najmniej za 5000 kg.”

W gr. 42 „Drzewo opałowe i t. d.” uwagę, opatrzoną odsyłaczem *), uzupełnia się zdaniem: „Przy przesyłkach wagonowych drzewa opałowego miękkiego (a więc oprócz dębowego, grabowego, bukowego i klonowego) przewoźnego oblicza się według rubryki b) klasy VI za wagę rzeczywistą, najmniej za 5000 kg.”

W uwadze f) do gr. 43 skreśla się słowa: „i plecione”, natomiast po słowach: „wyroby” dodaje się słowa: „i meble”. Ponadto uwagę tę uzupełnia się zdaniem następującym: „Przy przesyłkach wagonowych wyrobów i mebli koszykarskich przewoźne oblicza się według rubryki b) klasy IV za wagę rzeczywistą, najmniej za 5000 kg.”

W gr. 72 „Garbniki i t. d.” pozycja „kora dębowa, świerkowa, wierzbowa i t. d.” otrzymuje w rubryce klasy dla przesyłek wagonowych odsyłacz d), w rubryce zaś uwag wstawia się nową uwagę d) treści następującej: „d) Przy przesyłkach wagonowych kory drzewnej, służącej do garbowania, przewoźne oblicza się według rubryki b) klasy V za wagę rzeczywistą, najmniej za 5000 kg.”

W gr. 126 w uwadze d) po słowach: „naładowanego towaru” dodaje się słowa: „najmniej jednak za 5000 kg.”

W gr. 128 w końcu uwagi g) zamiast słów: „za całkowitą ładowność wagonu, użytego do przewozu” wstawia się słowa: „za 5000 kg.”

C. W części IV „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847, № 113,

poz. 1028 oraz z r. 1923: № 17, poz. 112; № 37, poz. 247 i № 73 poz. 575); Dział I. „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 63, poz. 491) podwyższa się o 100%.

D. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. № 17, poz. 112) niema zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

580.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 lipca 1923 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno-Płock i Kutno-Zgierz.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno-Płock, ustanowioną w punk. 5 par. 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno-Płock (Dz. U. R. P. № 108, poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 28 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 229), podwyższa się do wysokości 456.000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 par. 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z dnia 28 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 229), zastępuje się opłatą w wysokości 64.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania, i z powrotem na budującej się linii Kutno-Zgierz, ustanowioną w punkcie 5 par. 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno-Zgierz (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1065), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 28 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35,